

Arrest

nr. 138 973 van 23 februari 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 5 maart 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 maart 2014, met kennisgeving op 13 maart 2014, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13.

Dit is de bestreden beslissing met reden:

“(…)wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7

( ) 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(x) 2° in volgende gevallen :

[x] de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet)(...)

Een verlenging van het verblijf kan niet toegestaan worden, aangezien de opgevraagde reisziektekostenverzekering niet werd overgemaakt.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt de volgende exceptie op:

“2.1 Exceptie van onontvankelijkheid - Gebrek aan belang.

Verzoekende partij ontbeert naar het oordeel van de verweerder het vereiste belang bij het ingediende beroep, nu dit gericht is tegen het betekende bevel om het grondgebied te verlaten.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

In casu werd aan verzoekende partij bevel gegeven om het grondgebied te verlaten in toepassing van artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 .

Artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 17 februari 2012) heeft artikel 7 van de wet van 15 december 1980 gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel als volgt luidt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of **moet** de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven.”
(eigen vetschrift en onderlijning)

Bijgevolg beschikt de minister c.q. de staatssecretaris niet over een discretionaire bevoegdheid wanneer artikel 7, eerste lid, 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van de wet van 15 december 1980 dient toegepast te worden.

In casu werd de bestreden beslissing op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet genomen om reden dat de verzoekende partij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de Staatssecretaris niet anders dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren.

Enkel indien de hogere rechtsnormen zouden worden geschonden doordat aan de betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten zou worden betekend, en het bevel aldus een schending zou impliceren van deze hogere rechtsnormen, kan de gemachtigde van de Staatssecretaris op een wettige wijze beslissen dat geen bevel om het grondgebied te verlaten moet worden afgegeven aan de betrokken vreemdeling.

In casu werpt verzoekende partij evenwel geen schending op van enige hogere rechtsnorm.

Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij derhalve geen enkel nut opleveren.

De verweerder besluit dan ook dat het annulatieberoep onontvankelijk is wegens gebrek aan belang.”

2.2. Ter terechtzitting hierop gewezen beperkt de verzoekende partij zich tot de grieven vermeld in het verzoekschrift die luiden:

“Schending van art. 74/13 Vreemdelingenwet iuo. schending van de formele motiveringsverplichting (Wet 29 juli 1991) iuo. schending van de zorgvuldigheidsverplichting

Art. 74/ 13 Vreemdelingenwet bepaalt:

“ Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat rekening werd gehouden met het gezinsleven dat verzoeker onderhoudt met mevr. D. P. Dit gezinsleven werd/ wordt aannemelijk gemaakt door de huwelijksaangifte dd. 22.01.14 bij de gemeente Temse.

De Dienst Vreemdelingenzaken wordt steeds onmiddellijk in kennis gesteld van een huwelijksaangifte waarbij (minstens) één van de partners niet over legaal verblijf beschikt op Belgisch grondgebied.

De Staatssecretaris was derhalve op de hoogte van het gezinsleven van verzoeker met mevr. D. P. minstens behoorde zij hiervan op de hoogte te zijn.

Zij diende hiermee rekening te houden overeenkomstig art. 74/13 Vreemdelingenwet; aan het gezinsleven van verzoeker met een Belgische EU-onderdaan wordt evenwel geen enkele overweging gewijd, zodat een schending van de formele motiveringsverplichting voorligt.

Overeenkomstig het beginsel van de zorgvuldigheidsverplichting diende de Staatssecretaris minstens te onderzoeken of en welk gezinsleven tussen verzoeker mevr. D. P. voorligt.

Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt niet dat door de Staatssecretaris enig onderzoek werd gevoerd naar het bestaan van het gezinsleven van verzoeker, hetgeen strijdig is met de verplichting in hoofde van de Staatssecretaris om haar beslissing op een zorgvuldige wijze tot stand te laten komen.”

2.3. De redenering van de verwerende partij dient te worden gevolgd en wordt hernomen. De verzoekende partij voert geen schending van hogere rechtsnormen aan in het verzoekschrift. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen op grond van concrete argumenten en het rechtstreekse karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Een loutere verwijzing naar het verzoekschrift volstaat geenszins in het licht van de pertinente argumenten die de verwerende partij heeft opgeworpen. Het komt immers de verzoekende partij, en niet de Raad, toe om te bepalen welke argumenten zij nog wenst staande te houden in het licht van de opgeworpen exceptie. Een en ander klemmt overigens des te meer nu de verzoekende partij reeds ruim voor de terechtzitting in kennis werd gesteld van de nota van de verwerende partij en het daarin ingenomen standpunt aangaande de ontvankelijkheid.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting moet worden besloten dat de verzoekende partij geen blijk heeft gegeven van het vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Ten overvloede wordt er op gewezen dat uit artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) geen motiveringsplicht volgt, uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij op de hoogte was van het gezinsleven van de verzoekende partij en wist dat er een huwelijksaangifte werd gedaan. Het bestaan van een huwelijksaangifte en rekening houdend met de korte duur van het verblijf van de verzoekende partij in België die pas op 10 december 2013 een aankomstverklaring deed, is geen vrijgeleide om zich niet aan de immigratiewetgeving te houden.

Gelet op de door de verwerende partij correct omschreven gebonden bevoegdheid die zij in casu heeft, is het beroep onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. BEELEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN